

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

28. Dies Febrvarii. Nemo quàm benè vivat, sed quàm diu curat, cum omnibus possit contingere, ut benè vivant, ut diu, nulli. Senec. ep. 22.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

28. DIES FEBRUARII.

Nemo quàm benè vivat, sed quàm diu curat, cum omnibus possit contingere, ut benè vivant, ut diu, nulli, *Senec. ep. 22.*

ep. 22.

Finiri 1.
mensis
brevitas.

VNno adhuc per hunc annum vixisti mense, & si calculos subducas annorum, fortè diu; sed an etiam bene? Nulli diu vivere, est integrum, bene, omnibus est arbitrarium. Revoca in memoriam totum per hunc mensem, antea actum tempus, & invenies, uti reliquos omnes antecedentes annos, sic & hunc effluxisse mensem. Ut porro aestimes inestimabile pretium temporis, & obstupescas perniciosissimam ejus velocitatem, quid sit tempus inquire. D. Augustinus (a) *id solum* putat *quod presens est*, hoc est, punctum. Hic cinè ergo est ahæneus ille murus? hæc columna, saxumque immobile, quo nostra hæc, scilicet dum hîc nugamur, beatitas fulcitur, superbit, stabilitur! Hujus inquam apicis natura in eo posita est, ut esse valeat, si quid sit, nisi desinendo; nam quo pacto id esse putemus, quod minimè constat aliquando, eoque impetu desinit, ut teneri nisi puncto temporis nequeat, quod ipsum diripitur, fugitque dum tenetur! Siste si potes vel diem integrum, illam quam gustas attonitis faucibus lauti convivii voluptatem, dumtaxat per horam ne fluat, inhibe, moram huic mensi Februario jam desinenti,
brevem

(a) *l. Conf. 27.*

Februar.

Tessera.

159

brevem pone. Frustra es: te tempus citius secum abripiet, quàm ut tecum subsistat, & in suum exitium currere intermittat.

II. Et huic momento immortales annos; salutis nostræ summam huic nihilo vili, ac misero beatam postponimus? Huic sacrificamus cæci, ac stolidi, quidquid Christus suâ morte, ac vitâ comparavit? Quis lætæ noctis unius somnium, annorum centum supplicio non liceat? Quis æterna viscerum tormenta, sub amari cibi levi molestiâ non redimat? Stilla oceanum? æternitatem semihora? arenæ grano, totum quantum est cælum? Hoc tamen quidquid est tam exile, ac breve, inter digitos nentis trajicitur, sed nentis araneorum telam, & in prædam muscarum intestina sua evolventis. Tot suspiciones, curæ, machinamenta, metus, cogitationes, tam temerè, tamque improvidè, inscienterque fusæ, suspensæ, catenatæ, implexæ, hæc inquam nostra sunt plerunque studia, labores, & cursationes in auras, in vana, in nihilum, quibus in hoc vitæ individuo apice sciendo, curando insanimus, æternitatis imminentis vertici nostro profus immemores nobis interim pereuntis.

III. Sed labilis nostri temporis rationem nihil tam breviter, & dilucidè subjicit, ut hæc pauca Jobi verba. (a) *Umbra transitus est vita nostra.* Est enim umbra nihil propius quàm ipsum nihil? at umbræ transitus, minùs etiã aliquid ipsa umbra, cujus instat, dies nostri fugiunt. Ut enim rupi firmissimæ imposita ex ære statua, perennitatis speciem quandam refert; sic multo magis temporariæ mutabilitatis ejus statuæ umbra, utpote mobilis, varia, nunc major,

nunc

(a) Sap. 2.

nunc brevior interdum nulla ; stat enim illa ære omni perentior, æternitatis moles, in vitis turbinum, ac vicissitudinum flatibus ; dum umbris etiam versatilior hæc vita, plures multo, quàm luna, & Euripus, valetudinis, voluntatum, & quod est maximè lugendum, probitatis decessus ; jactationesque tum patitur, tum amat. Non opus est vetera repetere, se quisque unum in medio ponat, imò vel unum quemcunque maluerit vitæ suæ diem, & quàm fuerit labilis, jactabilis, inconstans, disparatus, attendat. Denique sic umbra imago est corporis, & vitæ hæc nostra æternitatis, ut pertinaci obstinatione suo archetypo utraque adversetur, dum lævum dextro, sinistro dextrum, æternum brevissimo, incomparabil: minimo, vilissimoque repræsentat. Unum tamen est miseriarum, quibus in hac vita involvitur non leve solatium, quod occasio est, ac sementis beatæ immortalitatis, de quo sequenti die. Interim dum tempus pernicissimè fluit, ne salutis promovendæ tibi occasio effluat, Deum ora quâlibet hora, nam

Transit ut unda fluens, tempus, & hora ruens.

* * *
* *